

РЕШЕНИЕ

№ 6929

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7824** по описа за **2023** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу Решение №3233/07.07.2023 г. по НАХД № 1616/2023 г. по описа на СРС, НО, 16 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 23-2200723/05.01.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Форс делта“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като е било налице трудово правоотношение между санкционираното дружество и В. В., заварен от контролните органи да престира труд при извършената на място проверка по спазване на трудовото законодателство. Моли се решението на СРС да бъде отменено. Алтернативно се прави искане делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът - „Форс делта“ ООД – в съдебно заседание се представлява от адв. И. и

адв. У., които оспорват касационната жалба и молят тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендират разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор В. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че при извършена на място от контролни органи на Дирекция “Инспекция по труда С. област“ проверка на 11.11.2022 г., около 14:40 часа, в обект на контрол Англо-американско училище [населено място], [улица], охраняван от дружеството „Форс-делта“ ООД, е заварено лицето В. М. В. да полага труд като охранител. Същият в декларация е удостоверил извършване на трудова дейност от него като охранител на посочения обект към момента на проверката, като работещ в предприятие „Ф.-делта“, при определено работно време от 7:30 до 19:30 часа по график, с 3 почивни дни през седмицата и трудово възнаграждение в размер на 750 лв. По време на проверката на място са представени писмени доказателства: график на сумирано изчисляване на нарядите за месец ноември за осъществяване на дейността по охрана на обект Англо-американско училище, изготвен от дружеството „Форс-делта“ ООД и дневник за приемане/сдаване на нарядите на обект.

След приключване на проверката на място, дружеството “Форс- делта“ ООД е призовано по реда на чл. 45 от АПК за извършване на проверка по документи в Д “ИТСО“, продължила в периода от 21.11.2022 г. до 25.11.2022 г. В хода на проверката по документи упълномощен представител на търговеца е представил трудов договор между „Форс-делта“ ООД като работодател и В. М. В., сключен в деня на проверката на място в обекта - 11.11.2022 г., в който е уговорено начало на изпълнение на трудовите задължения 15.11.2022 г., и към който е приложена справка от дата 11.11.2022 г. за приетото от НАП уведомление за сключен трудов договор и длъжностна характеристика, екземпляр от която е връчен на лицето на 14.11.2022 г. Извършена е справка в НАП, при която е установено, че към 01.11.2022 г. -датата, от която контролните органи са констатирани, че В. В. е полагал труд - същият има регистриран трудов договор с работодател „Форс-Делта Глобал Секюрити Системс“ ЕООД, прекратен на 15.11.2022 г., както и регистриран трудов договор на В. В. с дружеството „ФОРС-ДЕЛТА“ ООД, сключен на 11.11.2022г. Извършена е справка в информационната система на ИА „ГИТ“, при която е установено, че за лицето има запис от регистриран трудов договор с „Форс- делта“ ООД, създаден на 11.11.2022 г. в 17:02:28 часа.

Резултатите от извършената проверка за обективирани в Констативен протокол № 2238360/25.11.2022 г., послужил като основание за издаване на АУАН № 23-2200723/25.11.2022 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 23-2200723/05.01.2023 г.

За да отмени НП, СРС е приел, че към момента на извършване на проверката от

контролните органи не е било налице трудово правоотношение между В. В. и санкционираното дружество, поради което не е осъществен съставът на посоченото в НП нарушение от това дружество и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Решението на СРС е валидно и допустимо и правилно.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Нормата е императивна и не предвижда изключения. За нарушаването на тази разпоредба, санкционната норма на чл. 414, ал. 3 КТ към датата на деянието предвижда за работодателя наказване с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева.

От обективна страна, за съставомерността на деянието по чл. 61, ал. 1 КТ е необходимо да се установи, че работникът полага труд за работодателя и са налице елементите на трудово правоотношение - работно място, уговорено трудово възнаграждение, работно време, като полагането на труд се осъществява без сключен трудов договор между страните по трудовото правоотношение, както и че не е налице сключен трудов договор между работодателя и работника преди работникът да бъде допуснат да полага труд.

Касационният състав приема, че тези елементи не са налице в процесния случай. На датата на извършване проверката от контролните органи е бил налице валидно сключен трудов договор между В. В., заварен от контролните органи да полага труд в проверявания обект, и „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД. Касационният състав приема, че работодателят е изпълнил задължението си да сключи трудов договор преди постъпването на работника на работа.

Правилен е изводът на СРС, че В. е упражнявал трудови функции по сключен трудов договор с „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД от 30.06.2022 г., като е работил на проверявания обект по силата на договор за изпълнение, сключен между „Форс делта“ ООД, в качеството на изпълнител, и „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД, в качеството на подизпълнител на 01.01.2022 г.

Към 01.11.2022 г., посочена като дата на извършване на нарушението видно от график за нарядите на „Форс делта“ ООД за м. 11.2022 г, В. е имал разпределени работни смени от 01.11.2022 г., т. е преди да има сключен трудов договор с дружеството. Представен е обаче и график на „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД за същия период с идентични смени на В..

Касационният състав приема, че за периода преди датата на извършване на проверката от контролните органи 11.11.2022 г., лицето е полагало труд на основание сключен трудов договор с „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД от 30.06.2022 г., поради което именно това дружество е било негов работодател до тази дата. Включването на лицето в графика за м. 11.2022 г. на „Форс делта“ ООД е било на основание договор за подизпълнение от 01.01.2022 г., сключен между „Форс делта“ ООД в качеството му на изпълнител, и „Форс делта глобал секюрити“ ЕООД, в качеството му на подизпълнител.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила, а подадената касационна жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, в случая – 600 лв. Основателно е направеното от касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 750 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3233/07.07.2023 г. по НАХД № 1616/2023 г. по описа на СРС, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да заплати на „Форс делта“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], бл. сграда Б на С., ет. 7, офис 1-2, сумата от 600 лв. /шестотин/, представляваща адвокатско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.